

ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත

ඉතිහාසය,
සන්නද්‍ර්නය හා වර්තමාන
භාවිතය

රයිට් ටු ලයිෆ් මානව හිමිකම් මධ්‍යස්ථානය

ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත

ඉතිහාසය, සන්දර්භය හා වර්තමාන භාවිතය

රයිට් ටු ලයිෆ් මානව හිමිකම් මධ්‍යස්ථානය

2024 අගෝස්තු

ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පහත

ඉතිහාසය, සන්දර්භය හා වර්තමාන භාවිතය

2024 අගෝස්තු

පර්යේෂක
නීතිඥ ධනුෂේක සිල්වා

උපදේශකත්වය
නීතිඥ දුලාන් දසනායක

ව්‍යාපෘති කළමනාකරණය
දිනිති ජේලිනන්ත්‍රිගේ

මුද්‍රණය
adARTS - Maharagama
011 3103181

ක්‍රස්තවාදය මර්දනය කිරීම අරමුණු කර ක්‍රස්තවාදය
වැළැක්වීමේ පනත හඳුන්වා දී ඇතත් පනත ම
ක්‍රස්තකරණයේ උපාංගයක් ලෙස මතුව තිබේ.

පෙළගැස්ම

1. හැඳින්වීම	1
1.1. වාර්තාවේ අරමුණු	2
1.2. අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය	3
1.3. වාර්තාවේ ව්‍යුහය	3
1.4. සීමා හා බාධක	4
2. ඉතිහාසය	5
2.1. ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත සම්මත කරගැනීම	5
2.2. ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත සම්මත කරගැනීමට බලපෑ හේතු	6
2.3. ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත ලැබූ ආදර්ශයන්	7
2.4. ස්ථිර හිතියක් දක්වා වර්ධනය වීම	9
3. ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ තොරතුරු	11
3.1. අත්අඩංගුවට ගැනීම්	11
3.2. දීර්ඝකාලීන රඳවා තබාගැනීම	13
3.3. නඩු නොපවරීම හා නඩු නොපැවැරීමට හේතු	14
3.4. පුනරුත්ථාපනය	15
3.5. නිදොස් කර නිදහස් කිරීම	17
4. ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත තවදුරටත් පැවතීමට බලපෑ හේතු කාරක	19
4.1. ත්‍රස්ත මර්දනය සම්බන්ධ වූ ගෝලීය උපායමාර්ග	19
4.2. විධායක ජනාධිපති ධුරයේ පැවැත්ම	20
4.3. ආරක්ෂක ස්ථාපිතයන්ගේ ආකල්පය	21
4.4. දේශපාලන උවමනාවන්	21
5. සමාජික සටහන	22

1. හැඳින්වීම

1979 ජූලි මස එවක ව්‍යවස්ථාදායකය විසින් තාවකාලික නීතියක් ලෙස හඳුන්වා දුන් ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත පසුගිය අවුරුදු 45ක් පුරා ස්ථිර නීතියක් ලෙස ක්‍රියාත්මක වී තිබේ. ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත හඳුන්වා දෙන විට මෙරට සිවිල් යුදමය තත්ත්වයක් නොතිබුණු අතර පනත හඳුන්වා දී වසර හතරකට පසුව සිවිල් යුද්ධයක් ආරම්භ විය. 2009 මැයි මස වසර 26ක් තිස්සේ පැවති සිවිල් යුදමය තත්ත්වය අවසන් වූවත් පශ්චාත් යුද සමය පුරා මෙම පනත අඛණ්ඩව ක්‍රියාත්මක වී ඇත. සරල අර්ථයෙන් ගතහොත් නිශ්චිතව නිර්වචනය කළ නොහැකි ක්‍රස්තවාදී ක්‍රියාකාරකම් හෝ සිවිල් යුදමය තත්ත්වයක් හෝ ක්‍රියාත්මක නොවූ වසර 19 ක් පුරා ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත අඛණ්ඩව ක්‍රියාත්මකව තිබේ.

ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත ජාතික රාජ්‍ය සභාවට ඉදිරිපත් කර මෙවැනි ව්‍යතිරේක නීතියක් ගෙන ඒමට හේතු වූ යම් සන්දර්භයක් විග්‍රහණය කිරීමට එවක පාලක පක්ෂය උත්සාහ දැරීය. එම සන්දර්භය තුළ ඒ වන විට ලංකා රාජ්‍යයේ සිදුවෙමින් තිබූ සිදුවීම් මාලාවක් සාමාන්‍ය අපරාධ නීතියේ දැක්වෙන ප්‍රතිපාදන අභිබවා යන බලගතු නීතියක් නිර්මාණය කිරීමේ ක්‍රියාවලිය යුක්තිමත් කිරීමට යොදා ගැනිණි. කෙසේ වෙතත් රාජ්‍යය බලයට එරෙහිව සංවිධානාත්මක ස්වරූපයෙන් ක්‍රියාත්මක වූවා යැයි දැක්වෙන සිදුවීම් වලට පාදක වූ මූල හේතු සෙවීම, හේතු වූ කරුණු නිශ්චිතව හඳුනා ගැනීම හා එම කරුණු යම් විද්‍යානුකූල ක්‍රමයක් යටතේ ආමන්ත්‍රණය කිරීමේ කාර්යයෙන් රාජ්‍යය බැහැර වූ අතර මර්ධනය තවදුරටත් නීත්‍යානුකූල කිරීමට බලගතු නීති පැනවීම සිදුකළ අතර ඒ හේතුවෙන්ම ගැටුමට පාදක වූ හේතු කරුණු විශාලනය වී දැවැන්ත සමාජ-ආර්ථික ව්‍යසනයකට මූල පිරීය.

තර්කානුකූලව ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත ගෙන එනු ලැබුවේ ඉහතින් දක්වා ඇති සන්දර්භය මත නම් එවැනි ව්‍යාකූල සංදර්භයක් දක්නට නොලැබුණු පශ්චාත් යුද සමය තුළ ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත බැරෑරුම් වෙනසකට ලක්ව නොපැවතුණේ කෙසේද යන්න පරීක්ෂා කළ යුතුවේ. අනෙක් අතින් පශ්චාත් යුද සමය තුළ ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනතේ යථා පැවැත්ම මගින් එක් සමාජ කොට්ඨාසයක් පිළිබඳ සංඛ්‍යාත්මක මහජනයාගේ අවිශ්වාසය තවදුරටත් තීව්‍ර වෙමින් තිබේද යන ප්‍රශ්නය පනතේ අඛණ්ඩ පැවැත්ම මගින් අප වෙත යොමු කර තිබෙන තවත් වැදගත් ප්‍රශ්නයකි.

ඒ අනුව දැනට පවතින සංඛ්‍යා දත්ත අනුසාරයෙන් 2009 වසරෙන් පසු ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත ලංකා රාජ්‍යය විසින් යොදාගෙන ඇති ආකාරය පිළිබඳව විශේෂ අවධානයක් යොමු කර එම පනත මේ දක්වා ක්‍රියාත්මක වී ඇති ආකාරය පිළිබඳ පරීක්ෂා කිරීම සඳහා රයිච් ටු ලයිෆ් මානව හිමිකම් ආයතනය විසින් මෙම කුඩා අධ්‍යයන වාර්තාව සම්පාදනය කරන ලදී.

ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනතේ අන්තර්ගතය ශ්‍රී ලංකාව අන්තර්ජාතික නීතිය මගින් බැඳී ඇති පොදු ප්‍රමිතීන්ට පටහැනි වන බව මෙම වාර්තා මගින් පෙන්වා දෙයි. එසේම, ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ අත්අඩංගුවට ගැනීම, රැඳවුම් නියෝග යටතේ දීර්ඝකාලීනව රඳවා තබාගැනීම, දීර්ඝ නඩු විභාග හේතුවෙන් පුද්ගලයන් සැහෙන කාලයක් සිර භාරයේ තබා ගැනීම, ඒ හේතුවෙන් අත්අඩංගුවට

පන්දුවන්ගේ මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වීම, නඩු පැවරීමකින් තොරව සැකකරුවන් නිදහස් කිරීම හා පුනරුත්ථාපන ක්‍රමවේදය යනාදී එම පනතේ මූලිකාංග පිළිබඳ පරීක්ෂා කිරීම මෙම වාර්තාවෙන් බලාපොරොත්තු වේ. මෙම එක් එක් මූලිකාංගවලට අදාළ දත්ත සිවිල් යුදමය තත්ත්වය අවසන් වීමෙන් පසු පශ්චාත් යුද සමය තුළ ක්‍රියාත්මක වී ඇති ආකාරය පිළිබඳ දැනුවත් වී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, නීතියේ ආධිපත්‍යය හා මානව හිමිකම් ආරක්ෂා කිරීම වෙනුවෙන් කැපවී සිටින පාර්ශ්වකරුවන් අතරට මෙම තොරතුරු රැගෙන යාමෙන් සිවිල් සමාජය හා සාමාන්‍ය සමාජය තුළ දැනුම වර්ධනය කළ යුතු බව රයිට් ටු ලයිෆ් මානව හිමිකම් ආයතනයේ විශ්වාසයයි.

පනත සම්පාදන කාර්යයේ සිට මේ දක්වා අඛණ්ඩව පැවතීම රටේ නීතිය ආධිපත්‍යයට, මූලික අයිතිවාසිකම්වලට හා මානව හිමිකම් ආරක්ෂණයට ඇති පිළිගත් සම්මතයන් කෙරෙහි ක්‍රීඩාවේදී වැදගත්කම පනතේ අඛණ්ඩ පැවැත්ම අහිතකර ලෙස බලපාන ආකාරය මෙම වාර්තාව මගින් ඉදිරිපත් කර ඇති දත්ත විශ්ලේෂණ නිරීක්ෂණ හා විස්තර කිරීම් ඔස්සේ හඳුනා ගැනීමට අපහසු නොවේ. මෙම වාර්තාවෙන් ඉදිරිපත් කර ඇති නිරීක්ෂණ හා නිගමන ක්‍රීඩාවේදී වැදගත්කම පනත සම්බන්ධයෙන් මෙතෙක් ගොඩනැගී ඇති සාහිත්‍යයට එකතු කර එම පනත පශ්චාත් යුද සමය තුළ ප්‍රායෝගිකව ක්‍රියාත්මක වූ ආකාරය අවබෝධ කරගැනීමට පහසු වන ආකාරයෙන් වාර්තාව ඉදිරිපත් කර තිබේ.

පශ්චාත් යුද සමය තුළ නීතියේ පාලනය කෙරෙහි යම් පිබිදීමක් ඇති සාමාන්‍ය ජනතාවට සම්මුඛ වීමට සිදුවන ප්‍රධාන ගැටලුවක් වන්නේ යුදමය ව්‍යවස්ථාදායක දෘෂ්ටිකෝණයකින් හඳුන්වා දුන් ව්‍යාකිරීමේ නීති සිවිල් යුද්ධ අවසානයෙන් පසු ජන සමාජය තුළ සාමාන්‍යකරණය වීමයි. ව්‍යාකිරීමේ නීති හා සාමාන්‍ය නීතිය අතර ඇති වෙනස්කම් බෙදීම වේගයෙන් හීන වීමත් ඒ සම්බන්ධයෙන් සාමාන්‍ය ජනතාවගේ උනන්දුව මෙන්ම ප්‍රතිචාරය ද උදාසීන වීමත් මෙහිදී සිදුවේ. මේ සම්බන්ධයෙන් සාමාන්‍ය ජන සමාජය නිරන්තරයෙන්ම දැනුවත් කිරීම සිවිල් සමාජය සතු වගකීමක් මෙන්ම එක්තරා ආකාරයක අභියෝගයක් ද වේ.

1.1 වාර්තාවේ අරමුණු

මෙම අධ්‍යයන වාර්තාවේ මූලික පරමාර්ථය වන්නේ ක්‍රීඩාවේදී වැදගත්කම පනතේ භාවිතය විවේචනාත්මකව පරීක්ෂා කිරීමයි. පනතේ විධිවිධාන යටතේ අත්අඩංගුවට ගෙන, දීර්ඝකාලීනව රඳවා තබා සිටින, අත්අඩංගුවට ගෙන නඩු පැවරීම හා නඩු නොපැවරීම, පුනරුත්ථාපනය හා නිදොස් කොට නිදහස් කර ඇති පුද්ගලයන් සංඛ්‍යාවට අදාළ සංඛ්‍යා දත්ත ඇසුරෙන් පශ්චාත් යුදසමය තුළ පනත භාවිතා කර ඇති ආකාරය අධ්‍යයනය කෙරේ. ක්‍රීඩාවේදී වැදගත්කම පනතට අදාළව ලබා දී ඇති විශේෂ අධිකරණ තීරණ, එහි සංශෝධන, වරින් වර නිකුත් කරන ලද රෙගුලාසි විශ්ලේෂණය කිරීම මගින් එම නීතිය මගින් උද්ගත කර ඇති මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය කිරීම්වල විභවයන් ඉස්මතු කිරීමට උත්සාහ කෙරේ. අවසාන වශයෙන්, රාජ්‍යය විසින් ගෙන ඇති ක්‍රීඩා විරෝධී ක්‍රියාමාර්ගවල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඉස්මතුව ඇති බැරෑරුම් නීති පිළිබඳ මහජන අවබෝධය පළල් කරමින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිසංස්කරණවල අවශ්‍යතාවය පිළිබඳ මහජන කතිකාව පෝෂණය කිරීම මෙම අධ්‍යයන වාර්තාව අරමුණු කරයි.

1.2 අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය

මෙම වාර්තාව සකස් කිරීමේදී අනුගමනය කළ අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය අදියර තුනකින් සමන්විත විය මුල් අදියරේදී රාජ්‍ය හා රාජ්‍ය නොවන ආයතනවලින් විස්තීරණ දත්ත එක්රැස් කරනු ලැබීය. ශ්‍රී ලංකා පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුව බන්ධනාගාර දෙපාර්තමේන්තුව ක්‍රිස්ත මර්දන හා විමර්ශන කොට්ඨාසය හා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව සතු දත්ත පද්ධති අධ්‍යයනය කෙරුණි. රාජ්‍ය ආයතනවලින් තොරතුරු ලබා ගැනීමට 2016 අංක 12 දරණ තොරතුරු දැනගැනීමේ අයිතිවාසිකම් පනත යටතේ තොරතුරු ලිඛිතවත් වාචිකවත් ඉල්ලා සිටින ලදී. රාජ්‍ය නොවන ආයතන වලින් ප්‍රකාශයට පත්කර ඇති පර්යේෂණ වාර්තා ලිපි හා සංශිෂ්ට නඩු වාර්තා විස්තර අධ්‍යයනය කරන ලදී දෙවැනි අදියරේදී ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ ගොඩනැගී ඇති නීති සාහිත්‍යය විශ්ලේෂණාත්මකව විමර්ශනය කරන ලදී. තෙවැනි අදියරේදී සම්මුඛ සාකච්ඡා මාර්ගයෙන් නීති විශේෂඥයන් මානව හිමිකම් ක්‍රියාධරයින්, රාජ්‍ය නිලධාරීන් හා ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ බලපෑමට ලක් වූ පුද්ගලයන්ගේ අදහස් මතවාද විවේචන හා අත්දැකීම් කෙරෙහි අවධානය ලක් කරන ලදී. මෙසේ සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වන ලද මුළු පාර්ශ්වකරුවන් ගණන 15කි. මෙම අදියර තුනේදී ලබාගත් දත්ත මත අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය සකස් කෙරිණි.

1.3 වාර්තාවේ ව්‍යුහය

මෙම වාර්තාව පරිච්ඡේද පහකින් සමන්විත ය. පළමු පරිච්ඡේදයෙන් පනත සම්මත කරගැනීමට අදාළ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රියාවලියේ වැදගත් අංග කෙරෙහි අවධානය යොමු කරයි. එහිදී පාර්ලිමේන්තු ක්‍රියාවලිය තුළ පනත සම්මත කරගත් ආකාරය, පනත සම්මත කර ගැනීමට හේතු වූ කරුණු, එවක ව්‍යවස්ථාදායකය විසින් එය හඳුනාගත් ආකාරය හෙවත් ව්‍යවස්ථාදායක දෘෂ්ටිය, පනතේ අන්තර්ගතය නිර්මාණය වීම කෙරෙහි බලපෑ දේශීය හා විදේශීය නීති මෙන්ම ඒ සඳහා ව්‍යවස්ථාදායකය ගෙනහැර දක්වූ කරුණු හා පනත සංශෝධන මාර්ගයෙන් ස්ථිර නීතියක් ලෙස මෙරට නීති පද්ධතිය තුළ ස්ථාවර වූ ආකාරය මෙම පරිච්ඡේදයෙන් සාකච්ඡාවට ලක් කෙරේ.

දෙවැනි පරිච්ඡේදය යටතේ ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ අත්අඩංගුවට ගැනීම, දීර්ඝකාලීන රඳවා තබා ගැනීම, නඩු නොපැවරීම හා නඩු නොපැවරීමට හේතු, පුනරුත්ථාපන ක්‍රමවේදය හා තැනැත්තන් නිදොස් කොට නිදහස් කිරීම යනාදී ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනතේ විවාදපත්ත ක්ෂේත්‍රයන් සම්බන්ධයෙන් සංඛ්‍යා දත්ත ඇසුරු කොට සංක්ෂිප්ත විග්‍රහයක් ඉදිරිපත් කිරීම සිදුකෙරේ.

මුලදී තාවකාලික නීතියක් ලෙස හඳුන්වා දී ස්ථිර නීතියක් බවට පත්ව, ඉන්පසුව පශ්චාත් යුද සමයක ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත තවදුරටත් ක්‍රියාත්මක වීම කෙරෙහි බලපෑම් කළ සාධක හඳුනා ගැනීමට මෙම වාර්තාවේ සිව්වන පරිච්ඡේදයෙන් උත්සාහ කරයි.

අවසන් පරිච්ඡේදයේ සමාජික සටහන අන්තර්ගත වේ. මෙම අධ්‍යයන වාර්තාවේ අවසන් නිරීක්ෂණයන් හා නිගමනයන් මෙම මෙම පරිච්ඡේදයෙන් ඉදිරිපත් කෙරේ.

1.4 සීමා හා බාධක

වාර්තාව සම්පාදනය කිරීමේදී මුහුණ දීමට සිදුවූ විශාලතම බාධකය වූයේ කාලය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි. මාස තුනක් වැනි කෙටි කාලයක් තුළ වාර්තාව සම්පාදනය කර මුද්‍රණය කිරීමට සැලසුම් කර තිබූ නිසා දත්ත සපයා ගැනීමට විශේෂ වෙහෙසක් දැරීමට සිදුවිය. මෙහි අධ්‍යයන ක්‍රමවේදයේ දක්වා ඇති පරිදි දත්ත එක්රැස් කිරීම සඳහා තොරතුරු දැනගැනීමේ නීතිය භාවිතා කරන ලදී. මුල් අවස්ථාවේදී ලිඛිත තොරතුරු ඉල්ලීම් යොමු කළ මුත්, අදාළ රාජ්‍ය ආයතනවල විධිමත්ව එක් රැස්කළ නිශ්චිත තොරතුරු කේන්ද්‍රයක් නොතිබිණි. එම නිසා අප ඉදිරිපත් කර තොරතුරු ඉල්ලීම්වලට අදාළව තොරතුරු පිළිවෙලින් ලබාදීමට අදාළ රාජ්‍ය ආයතන විසින් සැලකිය යුතු කාලයක් ලබාගන්නා ලදී. අවස්ථා කිහිපයකදී තොරතුරු ලබාදීමේ කාලය දීර්ඝ කිරීම් සිදු කරන ලදී. දිවයිනම ආවරණය වන පරිදි ක්‍රීඩාවේ වැදගත්කම පිළිබඳව අදාළ සවිස්තරාත්මක තොරතුරු දත්ත පද්ධතියක ඇතුළත්ව නොමැති නිසා අදාළ තොරතුරු එක් රැස් කිරීමේ කාර්ය සඳහා අමතර කාලයක් ලබාගන්නා ලදී. කෙසේ වුවද අප අතට පත් කරන ලද තොරතුරු වලද ඇතැම් අනනුකූලතා හා නොගැලපීම් දක්නට ලැබිණි ඒවා පැහැදිලි කර ගැනීමටත් තොරතුරු නිශ්චය කර ගැනීමටත් තවත් අමතර කාලයක් වෙන් කිරීමට සිදුවිය. තොරතුරු ලබාගැනීමේදී මුහුණදීමට සිදු වූ මෙම බාධා දත්ත විශ්ලේෂණ කිරීමේ කාර්යයට බලපෑම් කළේය. කෙසේ වෙතත්, අප වෙත ලබාදෙන ලද දත්ත වෙනත් ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික මූලාශ්‍ර හා සංසන්දනය කර දත්ත අතර මුලදී දක්නට ලැබුණු අනනුකූලතා හා නොගැලපීම් ප්‍රමාණාත්මක ලෙස මඟහරවා ගැනීමට හැකිවීම විශේෂත්වයකි.

2. ඉතිහාසය

2.1 ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත සම්මත කරගැනීම

ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත කෙටුම්පත මුල්වරට පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරනු ලැබුවේ 1979 ජූලි මස 19 වැනි දින ය. පළමුවර කියැවීමෙන් පසු පනත කෙටුම්පතේ ව්‍යවස්ථානුකූලභාවය විමසීම සඳහා එවක ජනාධිපති ජෙ.ආර් ජයවර්ධන විසින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 122 (1) (ආ) අනුව්‍යවස්ථාව අනුගමනය කරමින් 'ජාතියේ හිතසුව පිණිස වහා අවශ්‍ය වන්නා වූ පනත් කෙටුම්පතක්' ලෙස අග්‍රවිනිශ්චයකාරවරයා අමතා යවන ලිඛිත යොමුකිරීමක් ලෙස ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය වෙත යොමු කරන ලදී.¹

මෙම කරුණ සම්බන්ධයෙන් සිය තීරණය ලබාදීමට 1979 ජූලි මස 19 දින පෙ.ව 10.30ට එම්.ඩී.එම් සමරකෝන් අග්‍රවිනිශ්චයකාරවරයා ඇතුළු ත්‍රිපුද්ගල විනිසුරු මණ්ඩලය රැස්වූ අතර විනිසුරු මඩුල්ලට සලකා බැලීමට තිබූ එකම ප්‍රශ්නය වූයේ ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත කෙටුම්පත ජනමත විචාරණයක් මගින් ජනතාව වෙත ඉදිරිපත් කළ යුතුද යන්නයි. මෙම පනත කෙටුම්පත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ යම් ප්‍රතිපාදනයක් ඉවත් කිරීම හෝ සංශෝධනය කිරීමක් සිදුකිරීම අපේක්ෂා නොකරනේය යන පදනම මත පනත කෙටුම්පත ජනමත විචාරණයකට යොමු කිරීම අවශ්‍ය නොවන බවට ගරු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය තීරණය කරන ලදී. ඉන්පසු, එදින ම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය සිය මතය කථානායකවරයාට දැන්වූ අතර පළමුවර කියැවීම මෙන්ම දෙවනවර කියැවීම, කමිටු අවස්ථා සංශෝධන ඉදිරිපත් කිරීම හා තුන්වෙනිවර කියැවීම සිදුවූයේ 1979 ජූලි 19 වන දින ම ය. කෙටුම්පතට කථානායකවරයා අත්සන යෙදුවේ 1979 ජූලි 20 වැනි දින ය.² ඒ අනුව, පැය 24ක කාලයක් තුළ ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත මෙරට නීතියක් බවට පත්විය.

ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කිරීමේදී එය එහි දීර්ඝ නාමයෙන් විස්තර කර නොතිබුණු අතර ඒ අනුව පාර්ලිමේන්තුවේ න්‍යාය පුස්තකයට ඇතුළත් කිරීමක් ද නොකළේය. එසේම, අමාත්‍ය මණ්ඩලය විසින් මෙම පනත කෙටුම්පත හදිසි පනතක් බවත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 84 (2) අනුව්‍යවස්ථා අනුව නියමිත විශේෂ බහුතර ඡන්දයෙන් සම්මත කිරීමට අපේක්ෂා කරන බවත් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට යවන ලද ලිඛිත යොමුකිරීමේ සඳහන් විය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ යම්කිසි විධිවිධානයක් සංශෝධනය කිරීම හෝ ඉවත් කිරීමට නොවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූල නොවන පනත් කෙටුම්පත් පාර්ලිමේන්තුවේ 3/2ක විශේෂ බහුතර ඡන්දයකින් සම්මත කරගන්නා ආකාරය 84 (2) අනුව්‍යවස්ථාව දක්වයි. ඒ අනුව, ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත කෙටුම්පත නීතියක් බවට පත්කිරීමේ කාර්යයේදී ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනනුකූල පනතක් වුවද සම්මත කරගැනීමට පාර්ලිමේන්තුවට ඇති විශේෂ බලය එවක ජනාධිපතිවරයා ප්‍රමුඛ අමාත්‍ය මණ්ඩලය විසින් ක්‍රියාවේ යොදවන ලදී. ඒ අනුව, පනත් කෙටුම්පත තුන්වනවර කියැවීමේදී ඊට පක්ෂව ඡන්ද 131 ලැබුණු අතර විරුද්ධව කිසිදු ඡන්දයක් නොලැබිණි.³

¹ පාර්ලිමේන්තු පනත් කෙටුම්පත් පිළිබඳ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීරණ (1978-1983), පි. 59-62

² එම.

³ හැන්සාට්ඩ් වාර්තා, 1979.07.19 (වො.5, නො.13, කො. 1595)

හදිසි පනතක් ලෙස නම් කරන ලද ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත කෙටුම්පතේ ව්‍යවස්ථානුකූලභාවය හෝ එහි යම් ප්‍රතිපාදන සර්ව සාධාරණත්වයේ අයිතිවාසිකම,⁴ අත්තනෝමතිකව සිරභාරයට ගැනීමෙන්, රඳවා තබාගැනීමෙන් සහ දඬුවම් කිරීමෙන් නිදහස,⁵ නීතියෙන් නියම කරනු ලබනු ලැබූ කාර්ය පටිපාටිය අනුව මිස ආසන්නතම නිසි අධිකරණයේ විනිශ්චයකාරවරයා ඉදිරියට ගෙන ගොස් නීතියෙන් නියම කර ඇති ආකාරයට මිස ඒ තැනැත්තාගේ පෞද්ගලික නිදහස අහිමි කිරීම⁶ කිරීම ආදී මූලික අයිතිවාසිකම්වලට ඇතිකරන බලපෑම හෝ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 15 (7) අනුව්‍යවස්ථාවේ දක්වා ඇති මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සීමාකිරීම්වලට කොතෙක් දුරට අනුකූලදැයි තීරණය කිරීමේ අවස්ථාවක් ගරු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට නොවීය.⁷

2.2 ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත සම්මත කරගැනීමට බලපෑ හේතු

ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත මුල්වරට හඳුන්වාදෙනු ලැබුවේ යම් සන්දර්භයක් මත මිස රික්තයක් තුළ නොවේ. 1971 අප්‍රේල් තරුණ නැගිටීම හේතුවෙන් රට තුළ ඇතිවූ හදිසි තත්වය පමණක් නොව 1971 මාර්තු මස සිට 1979 ජූලි මස දක්වා අතරතුර කාලයේ මෙරට ඇතිවූ එකිනෙකට අනුයාත සිදුවීම් 167ක් මෙම ප්‍රබල නීතිය හඳුන්වාදීම කෙරෙහි බලපෑම් කළේය.⁸ එම සිදුවීම් අතර ජාතික දේශපාලන නායකයන් ඝාතනය කිරීම හෝ ඝාතනය කිරීමට තැත්කිරීම, සාපරාධී බියවැද්දීම, බෝම්බ ප්‍රහාර එල්ල කිරීම, බැංකු, ආරෝග්‍යශාලා, පාසල්, දුම්රිය ස්ථාන, සමුපකාර සමිති හා බස්පරා මංකොල්ලකෑම, මුදල් මංකොල්ලය, දේශපාලන ආධාරකරුවන් ඝාතනය කිරීම සහ ඝාතනය කිරීමට තැත් කිරීම, ගුවන් යානයක් පුපුරවා හැරීම, වෙඩිතැබීම්, පොලිස් නිලධාරීන් ඝාතනය කිරීම හා විනිසුරුවරුන්ට තර්ජනය කිරීම ආදිය වේ. මෙම සිදුවීම්වල පොදු සමානතා එකිනෙක ව්‍යුහගත කිරීමේදී මේවා යම් සන්තද්ධ අරමුණු සහිත කණ්ඩායම් විසින් සිදුකර තිබීම, සංවිධානාත්මක ක්‍රස්ත අරමුණු මත ප්‍රවණත්වය මුදාහැරීම, රටේ පාලන තන්ත්‍රය, නීතිය හා සාමය පවත්වාගැනීමේ රාජ්‍යයේ මූලික කාර්යභාරයට බාධා කිරීම, විසම්මුතික අදහස් මර්දනය හා අන්තර්-වාර්ගික හෝ විශේෂිත වාර්ගික කොට්ඨාසයක් දෙසට මර්දනය යොමුකිරීම ආදී පොදු ලක්ෂණ ගණනාවක් විද්‍යමාන වේ. ඒ අනුව, පවතින සාමාන්‍ය අපරාධ නීතිය හෝ ඒ වනවිටත් විශේෂ තත්වයන් යටතේ ක්‍රියාත්මක කළ හැකිව තිබූ හදිසි නීතිය වැනි නීති මෙම සිදුවීම් ගැඹුරින් ආමන්ත්‍රණය කිරීමට ප්‍රමාණවත් නොවන බව පාලක එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අදහස විය.

“සාමාන්‍ය ක්‍රමයෙන් ක්‍රස්තවාදය නවත්වන්නට බැහැ. ඒ සඳහා විශේෂ නීතියක් අවශ්‍ය බව අද ලෝකයේ සිටින නීති විශේෂඥයින් හා සමාජීය විද්‍යාඥයින් සියලුදෙනාම පිළිගෙන තිබෙනවා.”⁹

⁴ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 12 ව්‍යවස්ථාව.
⁵ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 13 ව්‍යවස්ථාව.
⁶ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 13 (2) ව්‍යවස්ථාව.
⁷ විරවංස ඒ. නීතිපති සහ වෙනත් අය (ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ/විශේෂ තීරණ/730/96), පි.391.
⁸ හැන්සාඩ්ඩ් වාර්තා, 1979.07.19 (වො.5, නො.13, කො. 1459-1478)
⁹ හැන්සාඩ්ඩ් වාර්තා, 1979.07.19 (වො.5, නො.13, කො. 1482)

රට තුළ වර්ධනය වෙමින් පැවති ක්‍රස්තවාදී ස්වරූපයේ සිදුවීම් ගැන අවධානයක් යොමු කළ හා මෙම ව්‍යතිරේක තත්වය හේතුවෙන් තම පාලන කාලයෙන් වසර 6ක් හදිසි නීතිය යටතේ පාලනය කළ එවක ජාතික රාජ්‍ය සභාවේ දෙවන විපක්ෂය වූ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනතේ අන්තර්ගතයේ ඇති දුර්වලතා පෙන්වා දුන්නද දෘඪ ලෙස ඊට විරුද්ධ නොවී මෙම නීතිය යාපනය දිස්ත්‍රික්කයට පමණක් සීමාකරන සීමාකාරී විධානයක් යටතේ පැනවීමට ඉල්ලීම් කළ අතර ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් කෙටුම්පතට ඉදිරිපත් වූ එකම සංශෝධය ද එය විය.

“ගරු කථානායකතුමනි, කාරක සභා අවස්ථාවේදී මේ පනතේ 1 වන වගන්තියට අදාළව සංශෝධනයක් ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපි ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන සංශෝධනය මෙයයි 1 වන පිටුවේ 28, 29,30 සහ 31 වන පේළි වෙනුවට, යාපනය දිස්ත්‍රික්කය තුළ පමණක් ක්‍රියාත්මක විය යුතු අතර එම දිස්ත්‍රික්කය තුළ පවා හදිසි තත්වයක් ඇති තාක්කල් පමණක් ක්‍රියාත්මක විය යුතුය යන්න ආදේශ කළ යුතුය. කාරක සභා අවස්ථාවේදී මෙම සංශෝධනය ඉදිරිපත් කිරීමට අපි බලාපොරොත්තු වන බව දන්වන අතරම රජය මෙම සංශෝධනය පිළිගන්නවා නම් මේ පනතට අපේ සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන බව ද මා ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.”¹⁰

ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනතේ කෙටුම්පතේ ක්‍රියාකාරීත්වය යාපනය දිස්ත්‍රික්කයට සීමාකිරීම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අදහස වුවද ඒ වනවිට එම දිස්ත්‍රික්කයට පරිබාහිරව ද ක්‍රස්තවාදී ලක්ෂණ පෙන්නුම් කරන සිදුවීම් දක්නට ලැබීම හේතුවෙන් මුළු රටටම බලපාන ලෙස නීතිය පැනවීමට පාලක පක්ෂය අරමුණු කළේය. මේ කරුණු හැරෙන්නට, සන්නද්ධ ක්‍රියාකාරකම් විෂම චක්‍රයක් ලෙස රටපුරා ක්‍රියාත්මක වීම, එමගින් මහජන සාමය හා ආරක්ෂාවට දරුණු ලෙස තර්ජනය ඇතිවන බව, මේ තත්වය පාලනය කිරීමට රටේ සාමාන්‍ය අපරාධ නීතිය ප්‍රමාණවත් නොවන බව, ඒ වෙනුවෙන් විශේෂිත නීතියක් නිර්මාණය කිරීමේ අවශ්‍යතාවය හා අනෙකුත් නීති අතර ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනතේ කෙටුම්පත එම අරමුණ සඳහා යෝග්‍ය නීතියක් ලෙස වර්ධනය කිරීමේ අදහස එවක ආණ්ඩු පක්ෂයන් දෙවන විපක්ෂයන් ජාතික රාජ්‍ය සභාව තුළ ශක්තිමත්ව වර්ධනය කළ අදහස වූ අතර ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත ගෙන ඒමේ සන්දර්භය ලෙස හඳුනාගත හැකිවන්නේ මෙම කරුණු ය.

2.3 ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත ලැබූ ආදර්ශයන්

1979 ජූලි මස 20 වැනි දින ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත මෙරට නීතියක් බවට පත්විය. පනතේ 30 වැනි වගන්තිය එතෙක් ක්‍රියාත්මකව පැවති 1978 අංක 16 දරන ද්‍රවිඩ ලංකා විමුක්ති කොටි හා වෙනත් සමාන සංවිධාන තහනම් කිරීමේ පනත ඉවත් කරන ලදී. ක්‍රස්තවාදී අරමුණු වෙනුවෙන් ක්‍රියාත්මක වූ සංවිධාන තහනම් කිරීමේ බලතල ජනාධිපතිවරයා අතට පත්කිරීම මෙම නීතිය යටතේ සිදුවූ අතර ජාතික රාජ්‍ය සභාව¹¹ විසින් වසර දෙකකට පමණක් බලපාන ලෙස මුල් අවස්ථාවේදී මෙම නීතිය පනවන ලදී. මෙම

¹⁰ හැන්සාර්ඩ් වාර්තා, 1979.07.19 (වො.5, නො.13, කො. 1444)
¹¹ පළමු ජනරජ ව්‍යවස්ථාව (1972) යටතේ ව්‍යවස්ථාදායකය හැඳින්වූ නාමය.

පනතේ කාලය තවත් වසරකින් දීර්ඝ කරගැනීම සඳහා සංශෝධන කෙටුම්පතක් 1979 මැයි මස 21 වැනි දින පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන ලදී. ගරු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් මෙම සංශෝධන පනත් කෙටුම්පතේ ව්‍යවස්ථානුකූලභාවය පරීක්ෂා කරමින් ප්‍රකාශ කළේ මෙහි මුල් පනත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූල නොවන්නේ යම් තරමක ද ඒ තරමටම මෙම සංශෝධන පනත ද ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූල වන බවයි.¹²

1978 අංක 16 දරන පනතේ 11 වැනි වගන්තිය මෙහිදී විශේෂයෙන් අවධානය යොමු කළ යුතු ප්‍රතිපාදනයකි. සරල අර්ථයෙන් එම වගන්තියෙන් අත් අඩංගුවට ගනු ලබන යම් තැනැත්තෙක් වසරක් නොඉක්මවන කාලයකට රැඳවුම් භාරයේ තබාගැනීමේ නියෝග නිකුත් කිරීමේ බලය ආරක්ෂක අමාත්‍යවරයාට ලබා දී තිබේ. ගරු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය මෙම වගන්තිය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 13 (2) අනුව්‍යවස්ථාව බැලූ බැල්මට උල්ලංඝනය කරන බව නිරීක්ෂණය කළත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 15 (7) ව්‍යවස්ථාවේ දක්වා ඇති මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සීමාකිරීම්වලට (විශේෂයෙන්ම මහජන ආරක්ෂාව හා රාජ්‍ය ආරක්ෂාව) යටත් කළ හැකි බවට තීරණය කරන ලදී. කෙසේවෙතත්, මෙම තීරණයෙන් දෙමසකට පසු ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුව සම්මත කරන ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනතේ 9 වන වගන්තියේ දැක්වෙන දීර්ඝකාලීන රැඳවුම් නියෝග ලබාගැනීමේ සම්ප්‍රදායට ආදර්ශය සපයාගන්නා ලද්දේ 1978 අංක 16 දරන පනතේ 11 වැනි වගන්තියෙන් බවට අනුමාන කළ හැකිය. ද්විධ ලංකා විමුක්ති කොටි හා වෙනත් සමාන සංවිධාන තහනම් කිරීමේ නිශ්චිත අරමුණින් 1978 අංක 16 දරන පනත සම්මත කළේද ඒ ආදර්ශයෙන් බැහැරට ගොස් රටම ආවරණය වන පරිදි සංවිධාන හා පුද්ගලයන් මර්දනය කිරීමේ ව්‍යංග අරමුණ ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ තීව්‍ර වීම මෙම නීතියේ පසුකාලීන භාවිතය අධ්‍යනය කිරීමේදී සනාථ වන කරුණකි.

තවදුරටත්, ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ මුල් පනත් කෙටුම්පතේ අන්තර්ගත නිර්මාණය කිරීමේදී පදනම් කරගත් විදේශ නීති හා එහි අන්තර්ගතයේ එක් එක් කොටස යුක්තිසහගත කිරීමට ඉදිරිපත් කළ මූලික අදහස් පහත වගුවේ සංක්ෂිප්ත කර දැක්වේ.

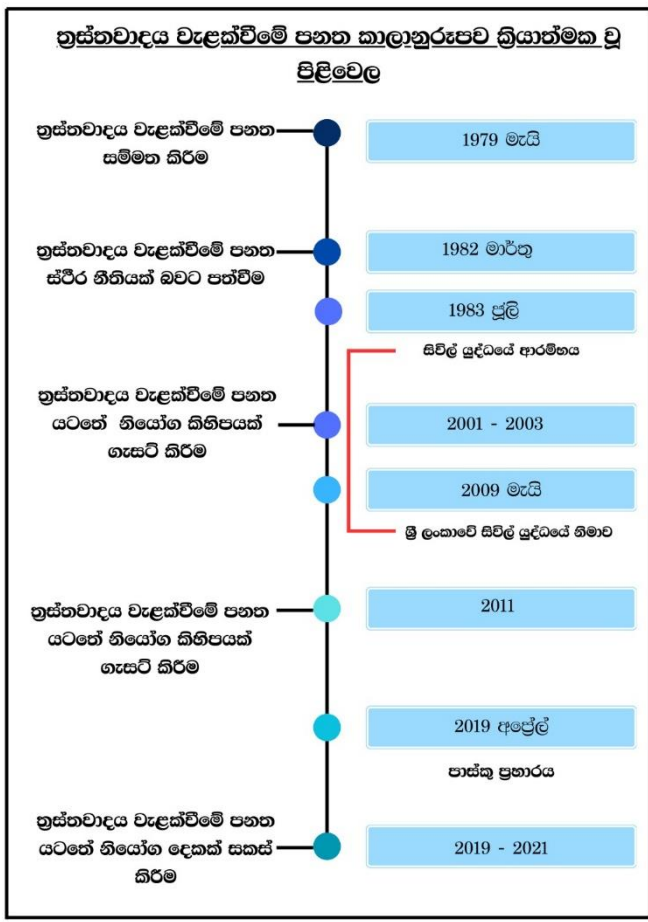
කොටස	අන්තර්ගතය	අභ්‍යාසය ලැබූ නීතිය/යුක්ති යුක්ත කිරීමේ අදහස
1 වන කොටස	පනත යටතේ දක්වා ඇති වැරදි	ඕස්ට්‍රේලියානු අපරාධ සහ ජාත්‍යන්තර ආරක්ෂිත පුද්ගලයන් සම්බන්ධ පනත (1976)
2 වන කොටස	වැරදි විමර්ශනය කිරීමේ කාර්ය පටිපාටිය	මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනතේ 12 වැනි වගන්තිය
3 වන කොටස	රඳවා තැබීමේ හා සීමා කිරීමේ නියම	රාජ්‍ය ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් ආරක්ෂක අමාත්‍යවරයාට ඇති වගකීම මත රඳවා තබාගැනීමේ නියෝග නිකුත් කිරීම.
4 වන කොටස	උපදේශන මණ්ඩලය	

¹² පාර්ලිමේන්තු පනත් කෙටුම්පත් පිළිබඳ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීරණ (1978-1983), පි. 51-54

5 වන කොටස	ප්‍රකාශන තහනම් කිරීම	ජාතික ආරක්ෂාව හෝ වාර්ගික සමගියට හානිකර අදහස් යම් ප්‍රකාශන මාර්ගයෙන් තවදුරටත් සම්ප්‍රේෂණය වැළැක්වීම.
6 වන කොටස	නඩු විභාග	අයර්ලන්ත ක්‍රිකට් ක්‍රීඩාවාදය වැළැක්වීමේ පනත් කෙටුම්පත
7 වන කොටස	ජූරි සභාවක් නොමැතිව, තනිවම විනිශ්චයාරූපී වන මහාධිකරණයේ විනිශ්චයකාරවරයෙකු ඉදිරියේදී, මූලික පරීක්ෂණයකින් තොරව, අධිවෛද්‍යවෘත්තීය මත නඩු විභාගයට භාජනය කිරීම.	ජූරි සභිකයන් තර්ජනයට හා බලපෑමට ලක්වීම.
8 වන කොටස	විවිධ ප්‍රතිපාදන	නිශ්චිතව දක්වා නැත.
9 වන කොටස	අර්ථ නිරූපන	නිශ්චිතව දක්වා නැත.

2.4 ස්ථිර නීතියක් දක්වා වර්ධනය වීම

ක්‍රිකට් ක්‍රීඩාවාදයට වැළැක්වීමේ පනත තාවකාලික විධිවිධානයක් බව මුල් පනතේ 29 වැනි වගන්තියේ දක්වා තිබිණි. 1982 මාර්තු මස 15 වන දින ඊට ගෙනෙන ලද පළමු සංශෝධනයෙන් 29 වගන්තිය ඉවත් කළ අතර එතැන් සිට ස්ථිර නීතියක් බව පත්විය. අද වන විට වසර 45ක් ක්‍රියාත්මක වී තිබේ. මුල් පනත 1982 අංක 10 දරන ක්‍රිකට් ක්‍රීඩාවාදය වැළැක්වීමේ (තාවකාලික විධිවිධාන) (සංශෝධන) පනත, 1988 අංක 22 දරන ක්‍රිකට් ක්‍රීඩාවාදය වැළැක්වීමේ (තාවකාලික විධිවිධාන) (සංශෝධන) පනත හා 2022 අංක 12 දරන ක්‍රිකට් ක්‍රීඩාවාදය වැළැක්වීමේ (තාවකාලික විධිවිධාන) (සංශෝධන) පනත යටතේ අවස්ථා තුනකදී සංශෝධනය වී ඇත.

27 වගන්තිය යටතේ පනතේ විධිවිධාන ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ආරක්ෂක අමාත්‍යවරයා විසින් නියෝග සාදනු ලැබිය හැක. ඒ අනුව මෙරට වාර්ගික යුද්ධය පැවති කාලය තුළ අධිආරක්ෂිත කලාප නම් කිරීම,¹³ යම් නිශ්චිත ප්‍රදේශවල ධීවර කටයුතු සීමා කිරීම¹⁴ හා ස්වේච්ඡාවෙන් රජයට භාරවන තැනැත්තන් පොලිස් අත්අඩංගුවේ තබාගැනීමට අදාළ නියෝග¹⁵ සාදන ලදී.

යුදමය තත්වය අවසන්වීමෙන් පසු මෙම පනත යටතේ අත් අඩංගුවට ගන්නා තැනැත්තන් රඳවා ගැනීමේ ස්ථාන නම් කිරීම,¹⁶ රජයට භාරවන්නන්ගේ රැකවරණය හා පුනුරුත්ථාපනය,¹⁷ පනත යටතේ රඳවා සිටින රැඳවියන් හා රිමාන්ඩ් බන්ධනාගාරයේ සිටින සැකකරුවන්ට අදාළව,¹⁸ පූර්ව නියෝගවල අදාළත්වය දීර්ඝ කිරීම¹⁹ හා ද්‍රවිඩ ඊළාම් විමුක්ති කොටි සංවිධානය තහනම් කිරීම²⁰ සඳහා නියෝග නිකුත් කර ඇත.

ඊට අමතරව, පාස්කු ප්‍රහාරයෙන් පසු අන්තවාදී සංවිධාන තහනම් කිරීම²¹ හා දැඩි අන්තවාදී ආගමික මතවාද දැරීමෙන් මුදවාගැනීම²² අරමුණු කර නියෝග නිකුත් කර ඇත.

¹³ 2001 අංක 3 දරන ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ නියෝග

¹⁴ 2001 අංක 7 හා 8 දරන ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ නියෝග

¹⁵ 2001 අංක 11 දරන ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ නියෝග

¹⁶ 2010 ජූලි මස 14 දින අංක 1662/18 දරන අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රය, 2011 ජූලි 30 වන දින අංක 1716/34 දරන අතිවිශේෂ ගැසට්පත්‍රය, 2010 ජනවාරි 02 වන දින අංක 1634/35 දරන අතිවිශේෂ ගැසට්පත්‍රය, 2019 මැයි 27 වන දින අංක 2125/10 දරන අතිවිශේෂ ගැසට්පත්‍රය, 2021 ජූලි 04 වන දින අංක 2230/15 දරන අතිවිශේෂ ගැසට්පත්‍රය හා 2021 දෙසැම්බර් 24 වන දින අංක 2259/46 දරන අතිවිශේෂ ගැසට්පත්‍ර යටතේ.

¹⁷ 2011 අගෝස්තු 29 වන දින අංක 1716/5 දරන අතිවිශේෂ ගැසට්පත්‍රය

¹⁸ 2011 අගෝස්තු 29 වන දින අංක 1716/4 දරන අතිවිශේෂ ගැසට්පත්‍රය

¹⁹ 2011 අංක 3 දරන ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ (අදාළත්වය දීර්ඝ කිරීමේ) නියෝග

²⁰ 2011 අංක 1 දරන ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ (ද්‍රවිඩ ඊළාම් විමුක්ති කොටි සංවිධානය තහනම් කිරීමේ) නියෝග

²¹ 2019 අංක 1 දරන ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ (අන්තවාදී සංවිධාන තහනම් කිරීමේ) නියෝග

²² 2021 අංක 1 දරන ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ (දැඩි අන්තවාදී ආගමික මතවාද දැරීමෙන් මුදවාගැනීමේ) නියෝග

3. ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ තොරතුරු

2009 වසරේ මෙරට සිවිල් යුද තත්වය අවසන්වීමෙන් පසු ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ අත්අඩංගුවටගත් සැකකරුවන්, නඩු පවරා ඇති වූදිනයන්, නඩු පැවරීමකින් තොරව රඳවා ඇති තැනැත්තන් හා පුනරුත්ථාපනය සඳහා යොමුකර ඇති තැනැත්තන් සම්බන්ධව පවතින සංඛ්‍යා දත්ත ඇසුරෙන් කරුණු විග්‍රහ කිරීම හා ක්‍රම රටාවන් සාරාංශගත කිරීම මෙම පරිච්ඡේදයෙන් සිදුකෙරේ. මෙහිදී, පනතේ අන්තර්ගතය, ප්‍රතිපාදන, ක්‍රියාකාරීත්වය හා වර්ධනය තත්වයන් ද විශේෂ අවධානයකට ලක්වේ.

3.1 අත්අඩංගුවට ගැනීම

ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනතේ 1 වන පරිච්ඡේදය පනත යටතේ අදාළ වැරදි හා දඬුවම් දක්වයි. පනත යටතේ දක්වා ඇති සියලුම වැරදි සංඥය වැරදි වන අතර ඒ හේතුවෙන් වරෙන්තුවක් රහිතව පුද්ගලයෙකු අත්අඩංගුවට ගැනීමට හැකිවේ. පනතේ 6 (1) වගන්තියේ සඳහන් ආකාරයට ඕනෑම නීතියක එයට පටහැනිව කුමක් සඳහන්ව තිබුණද පොලිස් අධිකාරී තනතුරට පහළින් නොවන ඕනෑම තනතුරක පොලිස් නිලධාරියෙකුට හෝ ඒ සම්බන්ධව ලිඛිතව බලය පැවරූ උපපොලිස් පරීක්ෂක තනතුරට පහළින් නොවන ඕනෑම තනතුරක පොලිස් නිලධාරියෙකුට වරෙන්තුවක් නොමැතිව ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ යම් තැනැත්තෙකු අත්අඩංගුවට ගැනීමේ හැකියාව තිබේ.

කෙසේවෙතත්, මෙම පනතේ 6 (1) වගන්තිය යටතේ අත්අඩංගුවට ගැනීමක් නීත්‍යානුකූල වීමට නම් එය වලංගු හා නිසියාකාරයෙන් සිදුකරන ලද අත්අඩංගුවට ගැනීමක් විය යුතුය. අත්අඩංගුවට ගැනීමක් යනු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් දක්වා ඇති මූලික අයිතිවාසිකම් සීමා කිරීමේ එක් ආකාරයක් නිසා නීතියෙන් නියම කරනු ලැබූ කාර්ය පටිපාටියට අනුකූලව මිස කිසිම තැනැත්තෙකු සිරභාරයට ගැනීම නොකළ යුත්තේය. යම් තැනැත්තෙකු සිරභාරයට ගතයුතු ආකාරය සම්බන්ධයෙන් අපරාධ නඩු විධාන සංග්‍රහයේ හතරවෙනි පරිච්ඡේදය දක්වා තිබේ. ඒ අනුව ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ තැනැත්තෙක් අත්අඩංගුවට ගැනීමේදී ද අපරාධ නඩු විධාන සංග්‍රහයේ සිරභාරයට ගැනීම සම්බන්ධයෙන් දක්වා ඇති ක්‍රියා පටිපාටිය අනුගමනය කිරීම අවශ්‍ය කෙරේ. මෙහිදී අත්අඩංගුවට ගැනීම සිදුකර තිබෙන්නේ ක්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේද සාමාන්‍ය අපරාධ නීතිය යටතේ ද යන කරුණ විශේෂයෙන් සලකා බැලීමක් සිදු නොකරන අතර අත්අඩංගුවට ගැනීම සිදුකළ ආකාරයේ නීත්‍යානුකූලභාවය පමණක් පරීක්ෂාවට ලක් කෙරේ.²³ යම් තැනැත්තෙකු අත්අඩංගුවට ගත් ආකාරය, අත්අඩංගුවට ගැනීමට පාදක වූ හේතු, එම හේතු නිසියාකාරයෙන් දැනුම් දීම, අත්අඩංගුවට ගන්නා නිලධාරියාගේ අනන්‍යතාවය හඳුනා ගැනීම හා රඳවා තබා ගැනීමට ප්‍රමාණවත් හේතු තිබීම ආදී කරුණු මෙහිදී පරීක්ෂාවට ලක් කෙරේ.

මෙසේ නීතියෙන් නියම කර ඇති ආකාරයට අත්අඩංගුවට ගන්නා යම් තැනැත්තෙකු පැය 72ක් දක්වා සිරභාරයේ තබා ගත හැකි අතර මහේස්ත්‍රාත්වරයෙකු නියෝග කළහොත් නඩු විභාගය අවසන් වන තෙක් එකී තැනැත්තා රඳවා තැබිය හැක්කේය. අත්අඩංගුවට ගැනීම සිදු කළේ ඉහත සඳහන් කල නීතියෙන්

²³ මහර බන්ධනාගාර පාලක සහ තවත් අය එ. දිසානායක

ක්‍රීඩාවේ වැදගත්කම පිළිබඳව - ඉතිහාසය, සන්දර්භය හා වර්තමාන භාවිතය

දක්වා ඇති ආකාරයට නොවේ නම් අත්අඩංගුවට ගැනීම මෙන්ම රඳවා තබා ගැනීම ද බලරහිත වන අතර එය මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කිරීමක් ද වේ.²⁴

2009 වසරෙන් පසු හා මෙම පරීක්ෂණ වාර්තාව සකස් කරන ලද කාලය දක්වා ක්‍රීඩාවේ වැදගත්කම පිළිබඳව යටතේ අත්අඩංගුවට ගන්නා ලද තැනැත්තන් පිළිබඳ තොරතුරු පහතින් දැක්වේ.

ඉහත සංඛ්‍යා දත්ත අධ්‍යයනය කිරීමේදී ක්‍රීඩාවේ වැදගත්කම පිළිබඳව යටතේ විශාල තැනැත්තන් ප්‍රමාණයක් එක්වර අත්අඩංගුවට ගෙන තිබෙන්නේ වර්ෂ 2009 මැයි මස සිවිල් යුද්ධයේ අවසානයේ සිට 2010 වර්ෂය දක්වාත් 2019 අප්‍රේල් පාස්කු ප්‍රහාරයට පසුවත් බව විශේෂයෙන් කැපී පෙනේ. ක්‍රීඩාවේ වැදගත්කම පිළිබඳව යටතේ අත්අඩංගුවට ගත් තැනැත්තන්ගෙන් 63% ප්‍රතිශතයක් අත්අඩංගුවට ගෙන තිබෙන්නේ මෙම සිදුවීම් දෙකෙන් පසු කාලයේය. ක්‍රීඩා මර්දන සහ විමර්ශන කොට්ඨාසය දත්ත අනුව 2022 වසරේ ඇති වූ අරගලයට අදාළව ක්‍රීඩාවේ වැදගත්කම පිළිබඳව යටතේ අත්අඩංගුවට ගෙන ඇති තැනැත්තන් ගණන තිදෙනෙකු වීම විශේෂත්වයකි.

²⁴ නීතියෙන් නියම කර ඇති ආකාරයට පටහැනිව තැනැත්තෙකු අත්අඩංගුවට ගැනීම මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කිරීමක් බව කෝල්මන් ඒ. නීතිපති නඩුවේදී ගරු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය තීරණය කරන ලදී.

3.2 දීර්ඝකාලීන රඳවා තබාගැනීම

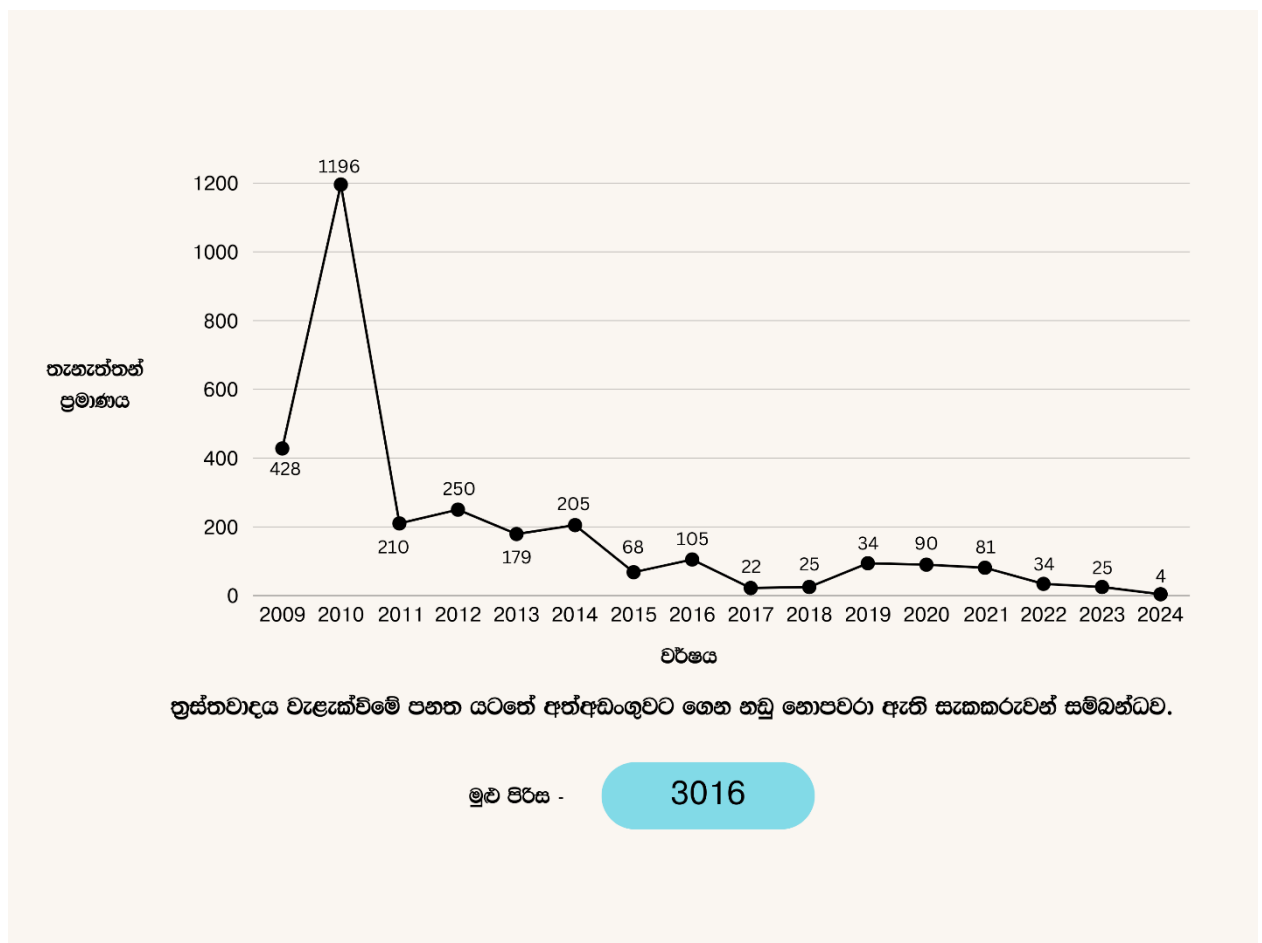
යම් තැනැත්තෙක් ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ අත්අඩංගුවට ගැනීමට අදාළ කාර්ය පටිපාටිය පනතේ 6 වැනි වගන්තියෙන් විස්තර කෙරේ. සිරභාරයට ගනු ලැබූ යම් තැනැත්තෙකු පැය 72ක් නොඉක්මන කාල සීමාවක් අත්අඩංගුවේ තබා ගැනීමට හැකිය. ඒ නිසා සාමාන්‍යයෙන් අත්අඩංගුවට ගනු ලබන තැනැත්තෙකු පැය 24ක් ඇතුළත මහේස්ත්‍රාත්වරයකු වෙත ඉදිරිපත් කිරීමේ අවශ්‍යතාවය මෙහිදී පැන නොනගී. පනතේ 7 (1) වගන්තියට අනුව පැය 72 ක කාලයක් තුළ පොලිස් අධිකාරී නිලයට පහළ නොවන නිලයක් දරන පොලිස් නිලධාරියෙකු විසින් රැඳවුම් නියෝගයක් ලබා ගැනීම සඳහා ලියවිල්ලකින් කරන ලද ඉල්ලීමක් සඳහා අනුමැතිය අමාත්‍යවරයාගෙන් ලබා ගැනීම අවශ්‍ය කෙරේ. පැය 72ක් ඇතුළත කාලය තුළ අමාත්‍යවරයා විසින් පනතේ 9 (1) වගන්තිය යටතේ රැඳවුම් නියෝගයක් නිකුත් කරනු ලැබුවහොත් මහේස්ත්‍රාත්වරයා වෙත අත්අඩංගුවට ගත් තැනැත්තා ඉදිරිපත් කිරීම අවශ්‍ය නොවේ.

අත්අඩංගුවට ගත් පළමු පැය 72 තුළ රැඳවුම් නියෝගයක් ලබා නොගතහොත් පැය 72 ඉක්මවීමට පෙර අත්අඩංගුවට ගත් තැනැත්තා මහේස්ත්‍රාත්වරයා වෙත ඉදිරිපත් කළ යුතු වේ. පැය 72 ක කාලය ඇතුළත රඳවා තබා ගැනීමේ නියෝගයක් නිකුත් කර ඇත්නම් ඒ තැනැත්තා මහේස්ත්‍රාත්වරයකු වෙත ඉදිරිපත් කරනු ලැබිය යුතු වේ. පොලිස් අධිකාරී නිලයට පහළ නොවන නිලයක් දරන පොලිස් නිලධාරියෙකු විසින් මෙසේ ඉදිරිපත් කළ යුතු අතර ලියවිල්ලකින් කරන ඉල්ලීමක් මත ඒ තැනැත්තා නඩු විභාගය අවසන් වන තෙක් රිමාන්ඩ් භාරයේ තබන ලෙස මහේස්ත්‍රාත්වරයා විසින් ආඥා කළ යුතුය. මෙවැනි අවස්ථාවක අත්අඩංගුවට ගත් තැනැත්තාට ඇප ලබාදීමේ බලයක් මහේස්ත්‍රාත්වරයාට නැත. නඩු විභාගය අවසාන වීමට පෙර අත්අඩංගුවට ගත් තැනැත්තා මුදාහැරීමට හැකිවන්නේ නීතිපතිවරයා එකඟ වූ අවස්ථාවකදී පමණි.

ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනතේ 9 (1) වගන්තිය යටතේ රැඳවුම් නියෝග නිකුත් කිරීමේදී අමාත්‍යවරයා වෙත පුළුල් අභිමතානුසාරී බලයක් පවරා තිබේ. එවැනි නියෝගයක් නිකුත් කිරීමට පෙර සියලු අවස්ථානුගත කරුණු අමාත්‍යවරයා විසින් සලකා බැලීම අවශ්‍ය කෙරේ. අමාත්‍යවරයා වෙත ඉදිරිපත් කර ඇති සාක්ෂි අනුව එම තැනැත්තා තවදුරටත් රඳවා තබා ගැනීම අවශ්‍යද, ඉදිරිපත් කර ඇති කරුණු අනුව පනත යටතේ දක්වා ඇති “තහනම් ක්‍රියා” යටතට වැටෙන යම් ක්‍රියාවක් සිදුකර තිබේද, ඊට ඔහුගේ/ඇයගේ සම්බන්ධතාවයක් බැලූ බැල්මට තිබේද යන කරුණු අමාත්‍යවරයා විසින් සලකා බැලීම අවශ්‍ය කෙරේ. ඒ අනුව රැඳවුම් නියෝග නිකුත් කිරීම විෂයෙහි අමාත්‍යවරයාට ඇති බලය හුදු අමාත්‍යවරයෙකුගේ භූමිකාව අභිබවා යන විනිශ්චකාරවරයකුගේ භූමිකාවට ආසන්න බව බැලූ බැල්මට පෙනේ. රැඳවුම් නියෝගයක් මුල් අවස්ථාවේ මාස තුනකට වලංගු වන ලෙස නිකුත් කරන අතර වසරක් දක්වා දීර්ඝ කළ හැකි වේ. පනතේ 10 වැනි වගන්තිය දක්වන පරිදි රැඳවුම් නියෝගයක් අවසානාත්මක වන අතර කිසිදු අධිකරණයකදී ප්‍රශ්න කළ නොහැකි වේ. එසේම, රැඳවුම් නියෝගයක වලංගුතාවය අධිකරණ සමාලෝචනයෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම බැහැර කර තිබේ.

3.3 නඩු නොපවරීම හා නඩු නොපැවැරීමට හේතු

2009 වර්ෂයෙන් පසු ක්‍රීඩාවේ වැදගත්කම පිළිබඳව යටතේ අත්අඩංගුවට ගනු ඇති සැකකරුවන් අතරින් මෙම අධ්‍යයනය සිදු කරන ලද කාල සීමාව තුළ (2009 අගෝස්තු 16 දින දක්වා) නඩු පවරා ඇති සැකකරුවන් ගණන 342කි. පහත යටතේ අත්අඩංගුවට ගත් සැකකරුවන්ට නඩුපැවරීම ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් ගතහොත් එය 8.3%කි. මෙම කාලය තුළ අත්අඩංගුවට ගෙන ඇති නමුත් නඩු පැවරීමකට ලක් නොවූ සැකකරුවන් ගණන 3016කි. ඒ අනුව අත්අඩංගුවට ගත් සැකකරුවන් අතරින් 73.5% ක පිරිසක් නීතිපතිවරයා විසින් අධිචෝදනා පත්‍ර ගොනු කිරීමට පෙර නිදහස් කිරීමට හෝ පුනරුත්ථාපනය කිරීමට ලක් කර තිබේ.

මෙම අධ්‍යයනයේදී අනාවරණය කරගත් දත්ත අනුව ක්‍රීඩාවේ වැදගත්කම පිළිබඳව යටතේ අත්අඩංගුවට ගෙන නඩු නොපැවරීමට හේතු වූ කරුණු කිහිපයක් අනාවරණය විය. එම හේතු පහත පරිදි වේ.

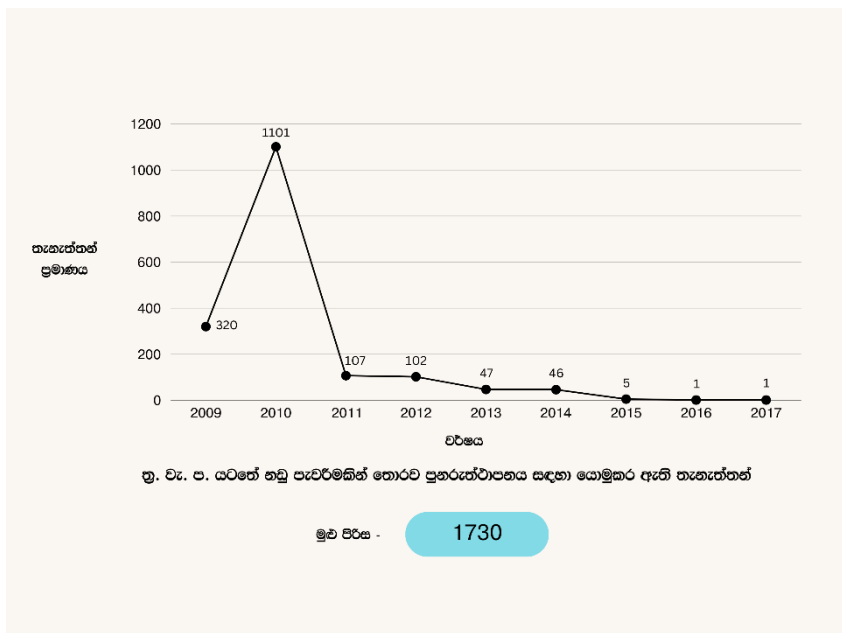
1. අත්අඩංගුවට ගත් සැකකරුවන් අධිචෝදනා පත්‍ර ගොනුකිරීමට පෙර නීතිපති උපදෙස් මත නිදහස් කිරීම.
2. නීතිපති උපදෙස් මත සැකකරුවන් පුනරුත්ථාපනයට යොමු කිරීම.

3. ක්‍රීඩාවේ ක්‍රියාවක් මත මුල් අවස්ථාවේදී අත්අඩංගුවට ගනු ලැබූ ද ඒ සම්බන්ධව කරනු ලබන පරීක්ෂණවලින් කරුණු අනාවරණය නොවීම මත අධිචෝදනා පත්‍ර ගොනු කිරීමට පෙර මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණය මගින් නිදහස් කිරීම.
4. ක්‍රීඩාවේ වැදගත්කම පනතේ 11 (1) වගන්තියේ පෙන්වා දී ඇති සීමා කිරීමේ කොන්දේසි මත මුදා හැරීම.²⁵
5. තවදුරටත් වරද විමර්ශනය කිරීම හේතුවෙන් නඩු නොපැවරීම.²⁶

3.4 පුනරුත්ථාපනය

ක්‍රීඩාවේ වැදගත්කම පනත යටතේ අත්අඩංගුවට ගනු ලබන සැකකරුවන් නඩු පැවරීමකින් තොරව නීතිපති උපදෙස් මත පුනරුත්ථාපනය සඳහා යොමුකර තිබේ. ක්‍රීඩාවේ ක්‍රියාකාරකම්වලට සම්බන්ධ වූ තැනැත්තන් නැවත සිවිල් ජීවිතයට ඒකාබද්ධ කිරීමේ අරමුණ පුනරුත්ථාපන ක්‍රියාවලියට ඇතුළත් විය. පුනරුත්ථාපන වැඩසටහන් යනු ක්‍රීඩා විරෝධී ක්‍රියාකාරකම් නැවත ඒ ආකාරයෙන්ම ක්‍රියාකාරී වීම වැළැක්වීම සඳහා ලෝකයේ ක්‍රීඩා විරෝධී නීති වලින්ම හඳුන්වා දී ඇති උපාය මාර්ගවල කොටසකි.

2009 මැයි මාසයේ මෙරට සිවිල් යුද්ධය අවසාන වීමෙන් පසු ඒ වනවිට රැඳුණු භාරයේ සිටි හිටපු එල්ටීටීඊ සටන්කාමීන් පුනරුත්ථාපනය කර ඔවුන් නැවතත් සිවිල් ජීවිතයට ඒකාබද්ධ කිරීමේ

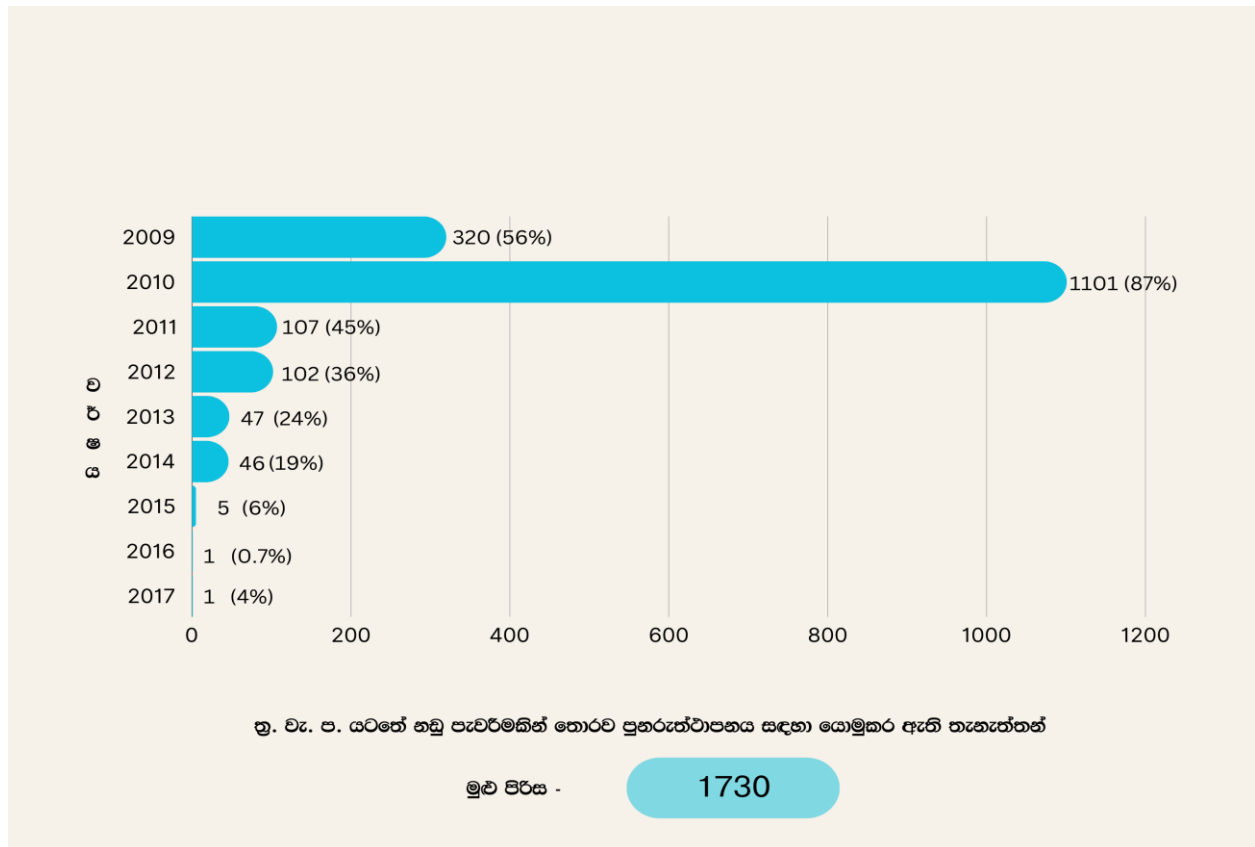
පුනරුත්ථාපන සැලැස්මක් එවක ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් ක්‍රියාත්මක කරන ලදී. ක්‍රීඩාවේ වැදගත්කම පනත යටතේ 2011 වසරේ අගෝස්තු මස 29 වන දින නිකුත් කළ අංක 1716/5 ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියමයන් අනුව එම සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කළ අතර ආසන්න වශයෙන් එල්ටීටීඊ සටන්කාමීන් 1542 දෙනෙක් 2009-2012 වසර හතර තුළ පුනරුත්ථාපනය කොට සමාජයට ඒකාබද්ධ කර ඇත.

²⁵ පදිංචියෙන් බැහැර ගමන් බිමන් යාම සීමා කිරීම පදිංචි ස්ථානය හෝ සේවා නියුක්ති ස්ථාන සීමා කිරීම ලංකාව ඇතුළත හෝ පිටත ගමන් කිරීම සීමා කිරීම යම් සංවිධානවල ක්‍රියාකාරීත්වය සීමා කිරීම හා දේශපාලන කටයුතුවලට සහභාගි වීම එම කොන්දේසි අතර වේ

²⁶ 2024 අගෝස්තු 16 දින වන විට වරද විමර්ශනය සඳහා තවදුරටත් රඳවා සිටින සැකකරුවන් සංඛ්‍යාව 12කි.

ක්‍රීඩාවේ වැදගත්කම පිළිබඳව - ඉතිහාසය, සන්දර්භය හා වර්තමාන භාවිතය

ඒ ඒ වර්ෂ වලට අදාළව ක්‍රීඩාවේ වැදගත්කම පිළිබඳව යටතේ අත්අඩංගුවට ගන්නා ලද සැකකරුවන්ගෙන් පුනරුත්ථාපනය සඳහා යොමු කළ තැනැත්තන් ප්‍රමාණය හා එම ගණන අත්අඩංගුවට ගන්නා ලද තැනැත්තන්ගෙන් ප්‍රතිශතයක් ලෙස පහත ප්‍රස්ථාරයෙන් දැක්වේ.

සමස්තයක් වශයෙන් ගත් කල 2009 වසරේ සිට මෙම පර්යේෂණ වාර්තාව සකස් කරන කාලය අතරතුර ක්‍රීඩාවේ වැදගත්කම පිළිබඳව යටතේ අත්අඩංගුවට ගත් සැකකරුවන් අතරින් 41.9%ක ප්‍රතිශතයක් පුනරුත්ථාපනයට යොමු කර තිබේ.

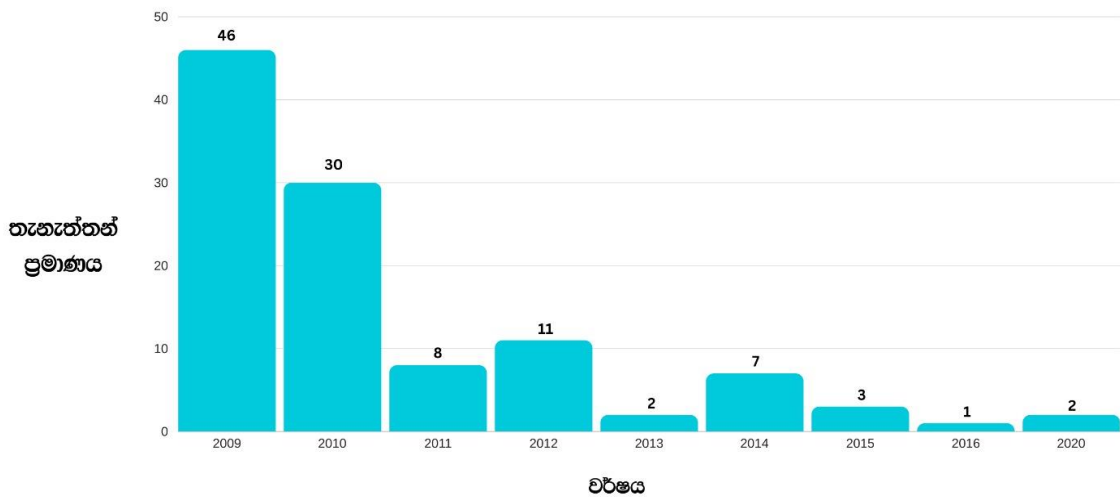
මෙම පර්යේෂණ වාර්තාව සකස් කිරීම සඳහා අධ්‍යයනය කරන ලද මූලාශ්‍ර මගින් අනාවරණය වූ දත්ත අනුව 2009 මැයි මාසයේ සිවිල් යුද්ධ අවසානයෙන් පසු ක්‍රියාත්මක කළ පුනරුත්ථාපන ක්‍රියාවලියෙන් පසු නැවත එවැනි ආකාරයේ ප්‍රමුඛ වැඩසටහනක් ක්‍රීඩාවේ වැදගත්කම පිළිබඳව අදාළව සිදුකළ බවට වාර්තා නොවේ. 2019 අප්‍රේල් 21 පාස්කු ප්‍රහාරයෙන් පසුව ඊට අදාළ විමර්ශන කටයුතු සඳහා එවක ජනාධිපති මෙහෙයුම් සිරිසේන විසින් මහජන ආරක්ෂණ පනතේ 5 වැනි වගන්තිය බලාත්මක කරමින් 2019 අංක 1 දරණ හදිසි නීති රෙගුලාසි නිකුත් කරන ලද අතර ඒ යටතේ සැකකරුවන් අත්අඩංගුවට ගන්නා ලදී. කෙසේ වෙතත් පාස්කු ප්‍රහාරයට අදාළව පුද්ගලයන් 747 දෙනෙක් ක්‍රීඩාවේ වැදගත්කම පිළිබඳව යටතේ අත්අඩංගුවට ගෙන තිබේ.

මෙසේ මහජන ආරක්ෂණ පනත යටතේ නිකුත් කරන ලද රෙගුලාසි සහ ක්‍රීඩාවේ වැදගත්කම පිළිබඳව යටතේ අත්අඩංගුවට ගත් හෝ ස්වේච්ඡාවෙන් බාර වූ තැනැත්තන් හා පශ්චාත් පාස්කු ප්‍රහාර අවධියේදී

දැඩි අන්තවාදී ආගමික මතවාද දැරීම නිසා අත්අඩංගුවට ගත් හෝ ස්වේච්ඡාවෙන් බාර වූ තැනැත්තන්ට අදාළව 2021 මාර්තු 21 දින 2021 අංක 1 දරණ නියෝගය රජයේ ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ කරන ලදී. මෙම රෙගුලාසි මගින් ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ දක්වා තිබූ ආගමික වාර්ගික අසමගිය හෝ ප්‍රජාවන් අතර අයහපත් හැඟීම් ඇති කිරීම සම්බන්ධයෙන් නඩු විභාගයකින් තොරව සැකකරුවන් පුනරුත්ථාපන මධ්‍යස්ථානවල රඳවා තබාගත හැකි කාලය වසර දෙක දක්වා දීර්ඝ කිරීමට යෝජනා කරන ලදී. කෙසේවෙතත් මෙම රෙගුලාසි මගින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 10, 12 හා 13 ව්‍යවස්ථාවන්වල දැක්වෙන මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කරන බැවින් එම රෙගුලාසි ශුන්‍ය හා බලරහිත බවට ගරු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය තීරණය කරන ලදී.²⁷

3.5 නිදොස් කර නිදහස් කිරීම

ත්‍රස්ත මර්දන හා විමර්ශන කොට්ඨාසයේ දත්ත අනුව 2009 වසරේ සිට මෙම පර්යේෂණ වාර්තාව සකස් කරන කාලය දක්වා ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ අත්අඩංගුවට ගත් සැකකරුවන් අතරින් 110 දෙනෙකු නිදොස් කොට නිදහස් කර තිබේ එම දත්ත පහත ප්‍රස්ථාරය ඉදිරිපත් කර තිබේ.²⁸

ත්‍ර.වැ.ප යටතේ අත්අඩංගුවට ගෙන තිදොස් කොට නිදහස් කර ඇති සැකකරුවන්

මුළු පිරිස -

110

පසුගිය දශකයක පමණ කාලය තුළ ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත ක්‍රියාත්මක වූ ආකාරය අධ්‍යයනය කිරීමේදී පනත යටතේ අත්අඩංගුවට ගන්නා ලද සැකකරුවන් නීතිපතිවරයාගේ උපදෙස් මත නඩු පැවරීමකින් තොරව නිදහස් කර තිබේ. නීතිපතිවරයා විසින් අධි චෝදනා පත්‍ර ගොනුකිරීමෙන් පසු නඩු විභාගය අතරතුර යම් නිශ්චිත තාක්ෂණික කරුණු මත නීතිපතිවරයාගේ ඉල්ලීම මත අධිචෝදනා පත්‍ර

²⁷ මූලික අයිතිවාසිකම් අංක 91/2021, 106/2021 හා 107/2021 දරන අයදුම්පත්වලට අදාළ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීරණ ලබාදෙමින්.

²⁸ මෙම දත්ත සාකච්ඡායෙන්ම නිවැරදි නොවන බව කතුවරයාගේ නිරීක්ෂණයයි.

ඉවත් කර ගැනීමෙන් හෝ මහාධිකරණ විනිසුරුවන් ඉදිරිපත් කර ඇති චෝදනා පත්‍ර හා අනෙකුත් සාක්ෂි දෙස අවධානය යොමු කර පනත යටතේ අත්අඩංගුවට ගත් සැකකරුවන් නිදොස් කොට නිදහස් කර තිබේ.

උදාහරණ වශයෙන්;

- හිටපු රේගු නිලධාරී කන්දියා යෝගරාජන් ක්‍රීඩාවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ අත්අඩංගුවට ගෙන වසර 20ක් සිරභාරයේ රඳවා තැබීමෙන් පසු 2024 ජූනි 12 කොළඹ මහාධිකරණය මගින් නිදොස් කොට නිදහස් කිරීම.
- 2020 මැයි මාසයේ ක්‍රීඩාවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ අත්අඩංගුවට ගත් කිවියර අහ්නල් ජසීම් 2023 දෙසැම්බර් 12 වන දින පුත්තලම මහාධිකරණය මගින් නිදොස් කොට නිදහස් කිරීම. ඒ වන විට ඔහු වසර එකහමාරක පමණ කාලයක් සිරගතව සිටීම.
- විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරයකු කේ.කන්තදාසන් සත් වසරක් සිරභාරයේ රඳවා තබා ගැනීමෙන් පසු 2021 ජූලි 30 දින වවුනියා මහාධිකරණය විසින් නිදොස් කොට නිදහස් කරන ලදී.
- වන්දනොස් සෙල්වචන්දන් වසර 15ක් සිරගතව සිටීමෙන් පසු 2019 වසරේදී නිදොස් කොට නිදහස් කිරීම.
- 1994 දෙසැම්බර් මස ක්‍රීඩාවාදී චෝදනා යටතේ අත්අඩංගුවට ගත් වසන්ති රගුපති ශර්මා 2015 වසරේ දී නිදොස් කොට නිදහස් කිරීම.

4. ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත තවදුරටත්

පැවතීමට බලපාන සාධක

මුලදී තාවකාලික නීතියක් ලෙස හඳුන්වා දුන් ත්‍රස්තවාදයට වැළැක්වීමේ පනත හඳුන්වාදීමෙන් වසර තුනකට පසු මෙරට ස්ථාවර නීතියක් ලෙස නීති පද්ධතියට එක් වූ අතර පසුගිය අවුරුදු 25 තුළ ම අඛණ්ඩව ක්‍රියාත්මක වූ නීතියක් ලෙස මෙරට බලපැවැත්වී ඇත. පනත සම්බන්ධයෙන් වරින් වර ඉස්මතුවන කතිකාවන් දෙස අවධානය යොමු කිරීමේදී දේශීය වශයෙනුත් ජාත්‍යන්තර වශයෙනුත් විශාල විවේචනයක් ඇතත් දශක හතරක කාලයක් පනතේ මුල් ස්වභාවය බරපතල සංශෝධනයකට ලක් නොවී මෙන්ම එය මුළුමනින්ම දේශීය නීතියෙන් ඉවත් නොකර දශක ගණනාවක් නීතියක් ලෙස පැවතීම අවධානයට ලක් කළ යුතු කරුණකි.

ඒ අනුව, මෙම පරිච්ඡේදයෙන් ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත දශක හතරක් වැනි දීර්ඝ කාලයක් දේශීය නීතිය තුළ ස්ථාවරව පැවතීමට බලපෑම් කළ සාධක අවධානයට ලක් කෙරේ. මෙම වාර්තාවේ අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය අනුව සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වන ලද පාර්ශවකරුවන්ගේ මූලික අදහස් පදනම් කර ඒ අදහස් ඔස්සේ සිදුකළ වැඩිදුර අධ්‍යයන මත සමස්ත සම්මුඛ සාකච්ඡාවන්ගේ ලද තොරතුරු අනුමානාකා යටතේ ව්‍යුහ විභාගයට ලක්කිරීම මෙම පරිච්ඡේදයෙන් සිදුවේ. සම්මුඛ සාකච්ඡා සඳහා සහභාගී කරවා ගනු ලැබුවේ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නිලධාරීන්, විශ්ව විද්‍යාල ආචාර්යවරුන්, සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරකයන්, නීතිඥයන් සහ ජනමාධ්‍යවේදීන් ඇතුළු පිරිසකි. ඔවුන්ගේ අදහස වූයේ මෙම වාර්තාවේ ඔවුන්ගේ නම පළ නොවිය යුතු බවයි.

4.1 ත්‍රස්ත මර්දනය සම්බන්ධ වූ ගෝලීය උපායමාර්ග

විශේෂයෙන්ම, ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත දීර්ඝ කාලයක් පැවතීම කෙරෙහි අන්තර්ජාතික යුද උපායමාර්ග විෂයෙහි 21වැනි ශතවර්ෂයේ ආරම්භයේදී සිදුවූ වෙනස්කම් බලපෑම් කළ බවට අදහස් ඉදිරිපත් විය. 2001 සැප්තැම්බර් 11 ප්‍රහාරයෙන් පසු පිබිදුණු ත්‍රස්තවාදයට එරෙහි ගෝලීය යුද්ධයට සමගාමීව 2012 වර්ෂය වන විට එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයට අයත් රාජ්‍යන් 140ක් ත්‍රස්තවිරෝධී පනත් සම්පාදනය කර හෝ වඩාත් බලවත් ලෙස සංශෝධනය කර තිබුණි.²⁹ 2006 වර්ෂයේ එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය ගෝලීය ත්‍රස්තවාදය මැඩපැවැත්වීම අරමුණු කර හඳුන්වාදුන් ත්‍රස්තවාදයට එරෙහි උපායමාර්ගවලට³⁰ අනුව යමින් එතෙක් දේශීය වශයෙන් රාජ්‍යයන් විසින් තනි තනිව සිදුකළ ත්‍රස්තවාදය මර්දන කිරීමේ කාර්යය ගෝලීය වශයෙන් සිදුකිරීමට ප්‍රබල පිටුබලයක් ලැබිණි. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය මෙම උපායමාර්ගයේ

²⁹ Global: 140 Countries Pass Counterterrorism Laws since 9/11 Dangerous Expansion of State Powers to Investigate, Detain, and Prosecute, Human Rights Watch, <https://www.hrw.org/news/2012/06/29/global-140-countries-pass-counterterrorism-laws-9/11>

³⁰ 77UN General Assembly, Uniting against terrorism : recommendations for a global counter-terrorism strategy : report of the Secretary-General, 27 April 2006, A/60/825, <https://www.refworld.org/docid/4786248b7.html>

කොටසක් ලෙස ක්‍රීඩාවාදය සංකල්පමය වශයෙන් හා ක්‍රියාකාරී වශයෙන් වැළැක්වීම සඳහා ප්‍රධාන මූලධර්ම හතරක් හඳුන්වා දුන්නේය. ඒම මූලධර්ම නම්;

1. ක්‍රීඩාවාදය පැතිරීමට හිතකර වූ කොන්දේසි ආමන්ත්‍රණය කිරීම.
2. ක්‍රීඩාවාදය වැළැක්වීම හා ඒ සමඟ සටන් කිරීමට පියවර ගැනීම.
3. ක්‍රීඩාවාදය වැළැක්වීමට හා ඊට එරෙහි වීමට ඇති රාජ්‍යයන්ගේ ධාරිතාවය පුළුල් කිරීම හා ඒ සම්බන්ධයෙන් වන එක්සත් ජාතීන්ගේ කාර්යභාරය තවදුරටත් පුළුල් කිරීම.
4. මානව හිමිකම් ආරක්ෂා කිරීම හා නීතියේ ආධිපත්‍යය ක්‍රීඩාවාදය මර්දනයේ මූලික පදනම ලෙස සැලකීම.

මෙම උපායමාර්ගයේ මූලික අදහස වූයේ එක්සත් ජාතීන්ගේ සාමාජික රාජ්‍යයන් දේශීය නීති සම්පාදනය කිරීමේ කාර්යයේදී ඉහත මූලධර්ම කෙරෙහි වඩාත් බැරෑරුම් ලෙස අවධානය යොමු කිරීමයි. අනෙක් කරුණ නම් මානව හිමිකම් රැකීම යන මූලික එකඟතාවය යටතේ මෙම උපායමාර්ග සංකල්පගත කර තිබීමයි.

කෙසේවෙතත්, මෙරට ක්‍රීඩාවාදය වැළැක්වීමේ පනත හඳුන්වා දෙනු ලැබුවේ මෙම එක්සත් ජාතීන්ගේ ක්‍රීඩා-විරෝධී උපායමාර්ගය හඳුන්වාදීමට වසර 27කට පෙර වුවත් එම උපායමාර්ගවල අපේක්ෂාව ඉටුකිරීම සඳහා ක්‍රීඩාවාදය වැළැක්වීමේ පනත තවදුරටත් කල්තබාගැනීම අවශ්‍ය බවට ලංකා රාජ්‍යය තීරණය කරන ලදී. මෙහි මූලික ගැටලුව වූයේ ඉහත මූලධර්මවල මූලික පදනම වූ සංකල්ප රාමුවෙන් බැහැරට ක්‍රීඩාවාදය වැළැක්වීමේ පනත ගමන් කර තිබීමයි.

4.2 විධායක ජනාධිපතිධුරයේ පැවැත්ම

සංවරණය හා කුලනයට ලක්නොවූ ජනාධිපති ධුරයක් පැවතීම ක්‍රීඩාවාදය වැළැක්වීමේ පනත තවදුරටත් ශක්තිමත් වීමට හේතු විය. විශේෂයෙන්ම ක්‍රීඩාවාදය වැළැක්වීමේ පනතේ වඩාත් විවෘත අංගයක් වන රැඳවුම් නියෝගය නිකුත් කිරීම සම්බන්ධව ආරක්ෂක අමාත්‍යවරයාට ඇති අභිමතය මෙම වාර්තාවේ 3 වැනි පරිච්ඡේදයේදී සාකච්ඡාවට ලක්කර ඇත. එහිදී රැඳවුම් ස්ථාන නියම කිරීම හා එහි තත්වය තීරණය කිරීම සම්බන්ධයෙන් ආරක්ෂක අමාත්‍යවරයාට විශාල අභිමතයක් ලැබී ඇති බව පැහැදිලි විය. විශේෂ ව්‍යාතිරේක අවස්ථාවලදී හැර බොහෝවිට ආරක්ෂක අමාත්‍ය ධුරය දරන්නේ ජනාධිපතිවරයා විසිනි. 2009 වර්ෂයෙන් පසු ක්‍රීඩාවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ නිකුත් කර ඇති සියලුම රෙගුලාසි හා නියෝග නිකුත් කර තිබෙන්නේ ආරක්ෂක අමාත්‍ය ධුරය දැරූ ජනාධිපතිවරුන් වේ. ඒ අනුව, ක්‍රීඩාවාදය වැළැක්වීමේ පනත මුල් ආකාරයෙන්ම පැවතීමටත් එමගින් විධායක ජනාධිපතිවරයා තවදුරටත් බලය වර්ධනය කරගැනීමත් අතර යම් අනුයාත සම්බන්ධතාවයක් ගොඩනැගී තිබේ. එහිදී, විධායක ජනාධිපති ධුරය බලය සංකේන්ද්‍රගත කිරීමේ තවත් එක් අංගයක් ලෙස ක්‍රීඩාවාදය වැළැක්වීමේ පනත වැනි බලවත් නීතියක් දීර්ඝකාලයක් තිස්සේ භාවිතයට ගෙන ඇත.

4.3 ආරක්ෂක ස්ථාපිතයන්ගේ ආකල්පය

මෙම අධ්‍යයනයේදී විවෘත සම්මුඛ සාකච්ඡාවන්ට ලක්කළ ආරක්ෂක නිලධාරීන්ගේ මතය ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත තවදුරටත් සංශෝධනයට ලක්නොකර දැනට තිබෙන ආකෘතියෙන් ම තබාගත යුතු බවයි. ක්‍රිස්තවාදය වැනි දේශීය පරිමාණයෙන් ඔබ්බට ගොස් අන්තර්ජාතිකව සංවිධානය වී ඇති අපරාධ මර්දනය කිරීම සඳහා ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත අත්‍යවශ්‍ය බව පැහැදිලි කෙරිණි. විශේෂයෙන් ම, සමාන්‍ය අපරාධ නීතියේ දක්වා ඇති ආකරයෙන් ඔබ්බට ගොස් තැනැත්තන් අත් අඩංගුවට ගැනීම, ඒ සඳහා යම් කාලයක් ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය, විමර්ශන කටයුතු හේතුවෙන් ඔවුන් අධිකරණයට ඉදිරිපත් කිරීම පැය 24ක් වැනි කෙටි කාලයක් තුළ සිදුකිරීමට අපහසු වීම, රැඳවුම් නියෝග යටතේ තැනැත්තන් යම් කාලයක් රඳවා ප්‍රශ්න කිරීමේ අවශ්‍යතාවය හා ඒ අනුසාරයෙන් ක්‍රිස්තවාදී ක්‍රියාවේ ප්‍රමාණය ගැන පැහැදිලි අවබෝධයක් ලබාගැනීමට ආරක්ෂක අංශවලට අවස්ථාව ලැබීම ආදී කරුණු රාජ්‍ය ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් ආරක්ෂක නිලධාරීන්ට පැවරී ඇති කාර්යය වඩාත් හොඳින් කිරීමට හේතුවන බව පැහැදිලි කෙරිණි. ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ 9 වැනි වගන්තිය යටතේ රැඳවුම් නියෝග ලබාගැනීමේදී අමාත්‍යවරයා විසින් රැඳවුම් නියෝග නිකුත් කිරීමට ඇති කරුණු සාධාරණ හා වාස්තවික සලකා බලන අතර එසේ ලබාගත් රැඳවුම් නියෝගයක වලංගුතාවය මුල් අවස්ථාවේදීම තීරණය කිරීමේ ක්‍රමවේදයක් හඳුන්වා දී 2022 අංක 12 දරන ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ (තාවකාලික විධිවිධාන) (සංශෝධන) පනතින් හඳුන්වා දුන් ප්‍රතිපාදන තවදුරටත් සංශෝධනය කිරීමේ හැකියාව ඇති බව පෙන්වා දුණි.

4.4 දේශපාලන උවමනාවන්

ක්‍රිස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත භාවිත කරමින් විකල්ප දේශපාලන අදහස් මර්දනය කිරීමට රාජ්‍ය බලය හොඳවන දේශපාලන කණ්ඩායම් උත්සහ කරන නිසා රාජ්‍ය බලය පවත්වාගැනීමට යොදාගන්නා එක් මෙවලමක් ලෙස මෙම නීතිය හැඳින්විය හැකි බවට අදහස් ඉදිරිපත් කෙරිණි. විශේෂයෙන්ම ආණ්ඩුවේ ක්‍රියාකලාපය විවේචනය කරන විසම්මුතික අදහස් දරන මතධාරීන් මර්දනය කිරීමට පනත යොදාගැනීමේ අවස්ථා දක්නට ලැබිණි. උදාහරණ වශයෙන් 2022 වර්ෂයේ ඇතිවූ අරගලය සමාජයීය නැගීටීමට අදාළව ශිෂ්‍ය ක්‍රියාකාරීන් වූ වසන්ත මුදලිගේ, හසන්ත ජීවන්ත ගුණතිලක හා ගල්වැව සිරිනන්ද හිමි පනත යටතේ අත්අඩංගුවට ගැනීම දැක්විය හැකිය.

5. සමාජික සටහන

ක්‍රීඩාවලදී වැළැක්වීම පනත යටතේ අත්අඩංගුවට ගැනීම, රැඳවුම් නියෝග යටතේ දීර්ඝකාලීනව රඳවා තබාගැනීම, දීර්ඝ නඩු විභාග හේතුවෙන් පුද්ගලයන් සෑහෙන කාලයක් සිර භාරයේ තබා ගැනීම, ඒ හේතුවෙන් අත්අඩංගුවට පත්වූවන්ගේ මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වීම, නඩු පැවරීමකින් තොරව සැකකරුවන් නිදහස් කිරීම හා පුනරුත්ථාපන ක්‍රමවේදය යනාදී එම පනතේ මූලිකාංග පිළිබඳ පරීක්ෂා කිරීම මෙම වාර්තාවෙන් බලාපොරොත්තු විය.

සංඛ්‍යා දත්ත අනුසාරයෙන් එක් එක් කරුණු පිළිබඳ විග්‍රහ කිරීම තුළ මේ කාලය තුළ පනත ක්‍රියාත්මක වී ඇති ආකාරය පිළිබඳ පාඨකයාට අදහසක් ලබාගැනීමට උදව් වේ. ක්‍රීඩාවලදී වැළැක්වීම පනතේ මෙම එක් එක් මූලිකාංගවලට අදාළ දත්ත සිවිල් යුදමය තත්ත්වය අවසන් වීමෙන් පසු පශ්චාත් යුද සමය තුළ ක්‍රියාත්මක වී ඇති ආකාරය පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබාදීමේ අරමුණෙන් මෙම වාර්තාව සකස් කරන ලදී. මෙම කරුණු සම්බන්ධව අවබෝධය ලබාදීම සඳහා ක්‍රීඩාවලදී වැළැක්වීමේ පනත හඳුන්වාදුන් සමාජ සන්දර්භය පිළිබඳව ද අවධානය යොමුකරන ලදී.

සමස්තයක් වශයෙන්, වාර්තාව සම්පාදනය කිරීමෙන් ක්‍රීඩාවලදී වැළැක්වීමේ පනත ලංකා රාජ්‍යය විසින් පශ්චාත් යුද සමය තුළ යොදාගෙන ඇති ආකාරය පිළිබඳව විශේෂ අවධානයක් යොමු කර එම පනත මේ දක්වා ක්‍රියාත්මක වී ඇති ආකාරය පිළිබඳ පරීක්ෂා කිරීම රයිට් ටු ලයිෆ් මානව හිමිකම් ආයතනය උත්සහ කරන ලදී.

රයිට් ටු ලයිෆ් මානව හිමිකම් මධ්‍යස්ථානය

අංක 56/2, පාලිත පෙදෙස, කොළඹ 09, ශ්‍රී ලංකා.

Tel/Fax: +94 112 669100

Email: right2lifelk@gmail.com

Websites: www.right2lifelanka.org www.aithiya.lk www.dailyreporter.lk www.slcat.org

Facebook pages: Right to Life Sri Lanka | Aithiya | Daily Reporter

Youtube: Aithiya Media